

definitiv Afgjørelse, vilde jeg slutte mig til, hvad der fra den ærede Ordførers Side er udtalt om, at det da i alt Fald var ønskeligt, uden Ophold at see Sagen fremmet, forsaavidt det fra Fæstningen længere bortfjerne de District angaaer, med Hensyn til hvilket Alle ere enige. Men hvad nu angaaer Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Forholdet kunde være at ordne i den Omkreds, der kommer til at ligge mellem Fæstningsværkerne og den nye Demarcationslinie, saa vil det her for en meget væsentlig Deel komme an paa, hvorledes man forstaaer Placaten af 13de Octbr. 1824 § 3, og jeg maa da tilstaae, at jeg ikke kan sjonne, at den Fortolkning, som den høitærede Krigsminister er gaaet ud fra, finder Medhold i Placatens Bestemmelser. (Hør!) Det er ganske vist, at der er flere tidligere Forrifter angaaende Bebyggelsen af det nærmeste Terrain udenfor Kjøbenhavns Fæstning, som gaae videre end Placaten af 1824, og tildeels endog indeholde ubetingede Forbud imod der at opføre Bygninger. Et saadant Forbud indeholdes allerede i Forordningen om Kjøbstæderne af 28de Jan. 1682 § 10, hvorefter ingen Huse maatte bygges udenfor Kjøbenhavn paa 2000 Alen nær Boldene. Men dette og flere lignende Forbud fra en senere Tid, høre neppe mere til den gjældende Lovgivning. Grundlaget for de Bestemmelser, som her kunne komme i Betragtning, have vi netop i Placaten af 13de Octbr. 1824, i alt Fald i Forbindelse med den i dens 1ste Paragraph citerede Placat af 6te Juni 1810, som igjen henviser til en Placat af 11te Mai s. A.; men Hovedbestemmelserne have vi, som sagt, i Pl. af 1824, og naar da dennes § 3 indeholder, at Demoleringscommissionens eller nu Ingenieurcorpsets Approbation paa Opførelse af Bindingsværks Bygninger indenfor Demarcationslinien og i en Afstand af 1000 Alen udenfor samme i Almindelighed kun kan ventes under visse bestemte i Paragraphen angivne Bilkaar, der væsentligen gaae ud paa, at Bygningerne kun maae bestaae af een Etage, og at Cierne skulde være forpligtede til, uden Godtgjørelse, at lade Bygningerne nedrive og Bladsen ryddeliggjøre, naar det i paakommende Tilfælde maatte eragtes nødvendigt for Fæst-

ningens Forsvar, saa kan jeg ikke forstaae denne Bestemmelse anderledes, end at de vedkommende Ciere maatte kunne vente, at, naar de vare rede til at fyldesgjøre de her opstillede Bilkaar, vilde Tilladelse til at opføre dertil svarende Bygninger ikke blive dem nægtet; uden disse Bilkaars Jagttagelse kunde Approbationen ikke ventes; men det er ogsaa kun disse Bilkaar, hvoraf Tilfagnet om dens Meddelelse er betinget; og, naar der tilføies „i Almindelighed“, saa er herved, hvis jeg ellers ikke misforstaaer Paragraphen, ingenlunde hentydet paa nogen yderligere Indskrænkning, hvorimod derved meget mere er tilkjendegivet, at der, under særegne Omstændigheder, i større eller mindre Grad endog kunde ventes Dispensation fra de i Placaten som almindelig Regel opstillede Bilkaar. Naar disse Bilkaar skete Fyldest, maatte derimod vedkommende Ciere i alle Tilfælde med Tryghed kunne gjøre Regning paa, at den fornødne Approbation vilde blive meddeelt. At denne med Ordnes naturlige Betydning stemmende Fortolkning er den rigtige, forekommer mig ogsaa i høi Grad at bestrækes, naar man sammenholder § 3 med den paafølgende 4de §, der begynder saaledes: „For Overtrædelse af foranstaaende Bestemmelse vil vedkommende Cier, foruden at det paaligger ham som Pligt at bortføre det ulovligt Opførte, forsaavidt det af Demoleringscommissionen findes at stride mod ovenanførte Regler, blive at ansee med en Mulct af 10 til 100 Rbd.“ I Overtrædelses-Tilfælde skal altsaa Cieren, foruden at mulcteres, alene være pligtig at borttage det opførte Bygningsarbejde, saavidt det findes at stride imod de i § 3 opstillede Regler; videre gaaer hans Forpligtelse efter § 4 ikke, og har han holdt sig disse Regler efterrettelig, kan det altsaa ikke efter denne § forlanges, at han skulde lade det Opførte eller nogen Deel deraf borttage. Hvorledes det hermed skulde kunne bestaae, at Krigsbestyrelsen ubetinget kunde nægte Tilladelse til at opføre Bygninger indenfor den nye Demarcationslinie, selv om Cieren nok saa fuldstændigt efterkom Bilkaarene efter § 3, indseer jeg ikke. Det forekommer mig, at dette maa være afgjørende. Men i ethvert Fald synes det mig klart, at de vedkommende